Kui tal sai Rõõu kulema,
Ajas isa ukse ette,
Löi tal mõõga västavasse.
„Tule, isa, tunne paega!"
Tuli isa, ei tunä paega:
„„See põle minugi paega, —
Kas on Soomest, või on Saaremt!
See on Soome saala taaja,
Soome maa kuninga paega."
Ajas ema ukse ette:
„Tule ema, tunne paega!"
Tuli ema, ei tunä paega:
„„See põle minugi paega!"" —
Ajas wenna ukse ette,
Löi tal mõõga västavasse.
„Tule wend, tunne wenda!"
Tuli wend, ei tunä wenda. —
Ajas äe ukse ette.
„Tule õde, tunne wenda!"
Tuli õde, tundis wenna: —
„„Miks on seljas surma särki?
Miks on kões kaasi-Rindad?
Tule siise, wennakene,

Räägi mulle sõja jutte!
Kas on sõjas naine armas?
Või on sõjas kaasa kallis?"" —
„Pese nüd (mõõka) saapa sawista,
Pese mõõka marjastagi;
Siis mul räägin sõja jutte! —
Ei ole sõjas naine armas,
Ei ole sõjas kaasa kallis.
Sõda on armas hoijas mõõka,
Kallis Kõrge-pea kohume." —

4). W

Läksin metsa Rõndimaie
Mõõda maada marsimaie
Uolusella kommikulla,
Woorusella walgeella,
Wariedelle kastelle
Kullakselle kõrtulegi.
Mis ma leidsin metsa astagi?
Leidsin solgad sawe puida,
Teise solga soakapuida,
Kolmas solkas kohlopuida,
Neljas solkas neidisida.
Neidisest mänopsid mäela,